

РЕШЕНИЕ

№ 710

гр. София, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 12-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на четиринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Кеманов

Членове: Джулиана Петкова
Надежда Махмудиева

при участието на секретаря Ирена М. Дянкова
като разгледа докладваното от Атанас Кеманов Въззивно гражданско дело № 20221000500462 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение №265400/13.08.2021г., постановено по гр.д.№16714/2019г., СГС е отхвърлил предявените от А. Б. М., ЕГН***** срещу Агенция по вписванията и Министерство на правосъдието осъдителни иски с правно основание чл.49 вр. чл.45 от ЗЗД, за заплащане солидарно на обезщетения в общ размер 360 000лв., от които 330 000лв. за имуществени вреди и 30 000лв. за неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 14.01.2019г. до 20.12.2019г. и до окончателното плащане. Решението е било постановено при участието на Р. С. В. като трето лице-помагач на страната на ответника Министерство на правосъдието.

Срещу решението е постъпила жалба от ищцата А.М., в която се правят оплаквания за неговата неправилност. Привежда се подробна аргументация за наличието на предпоставки за ангажиране солидарната отговорност на двамата ответници : съгласно т.6 от ТР№3/22.04.2005г. по т.д.№3/2004г. на ОСГК, Министерство на правосъдието е държавния орган, който отговаря за вредите на граждани от незаконни действия или бездействия на съдиите по вписванията, чиято отговорност е гаранционно-обезпечителна и възниква при настъпване на вреди за ищеца ; незаконосъобразното действие в случая се изразява в неправомерното вписване на заявление за вписване, в което липсва индивидуализация на процесния имот, което съставлява нарушение на разпоредбата на

чл.32а, ал.1, вр. чл.6 от Правилника за вписванията ; основанията за ангажиране отговорността на ответника Агенция по вписванията се изразяват в това, че нейни служители са укривали вписани обстоятелства/постановения отказ за вписване на Постановление за възлагане от 01.12.2017г./, както и поради това, че са отказвали да предоставят преписи от съдебни актове, които се съхраняват в Служба „Архив“ и имат съществено значение за установяване виновността на длъжностните лица.С оглед на горното моли съда да отмени обжалваното решение и постанови друго по същество, с което да уважи предявените искове.

Ответниците Министерство на правосъдието, Агенция по вписванията и ТЛП Р.В. са депозирали отговори на подадената жалба, в които се изразява становище за нейната неоснователност и правилност на обжалваното решение.

С определение №276878/30.12.2021г., постановено по гр.д.№16714/2019г., СГС е оставил без уважение искането на ищцата А.Б. за изменение на решението в частта за разноските, което е било обективизирано във въззивната жалба.

Срещу определението е постъпила частна въззивна жалба от ищцата А.Б., в която се правят оплаквания за неговата неправилност.Определеният размер на юрисконсултско възнаграждение не е съобразен с Наредбата за правната и помощ и искането на процесуалните представители на ответниците, които са претендирали възнаграждение от по 300лв.Моли съда да отмени обжалваното определение и остави без уважение искането на страните за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а в условията на евентуалност да го намали до 100лв.

Ответниците не са изразили становище по частната жалба.

Съдът като съобрази твърденията и възраженията на страните, както и представените по делото доказателства намира за установено следното от фактическа и правна страна :

По отношение на подадената въззивна жалба :

Подадената жалба е в срок и производството пред въззивния съд е допустимо.Разгледана по същество е неоснователна.

От наведените фактически твърдения в исковата и постъпилите допълнителни молби в хода на производството се установява, че се претендира солидарната отговорност на ответниците Агенция по вписванията и Министерство на правосъдието за претърпените от ищцата имуществени и неимуществени вреди, които са в резултат на следните действия на съдия по вписванията : вписване на Постановление за възлагане от 01.12.2017г. на ½ ид.ч. от недвижим имот, представляващ ап.№21, ул.“****“№14, което е издадено по изп.д. №20158490400711 по описа на ЧСИ А.П., без да съдържа всички необходими реквизити, които са посочени в Правилника за вписване – липсата на надлежна индивидуализация на имота ; имотът не е в реални, а в идеални части и се явява неделим по ЗУТ ; постановен

съдебен акт от 24.07.2018г. за отмяна на обезпечението.Ищцата е описала и втора група виновни и противоправни действия, които са извършени от ЧСИ А.П., вследствие на което притежаваната от нея ½ ид.ч. от описания имот е била изнесена на публична продажба по искане на привиден кредитор, вследствие на което собствеността ѝ е била отнета без основание.Последното не би могло да се осъществи без незаконните действия на съответните съдии по вписванията, тъй като вписването на постановлението за възлагане е позволило на купувача на публична продажба да осъществи въвод във владение по отношение на придобитата идеална част.Следва да се приеме, че ищцата твърди съпричиняване на вредоносния резултат от няколко лица, което би следвало да ангажира тяхната солидарна отговорност, както и да позволи на кредитора да претендира цялото си вземане от който и да е от тях.

Правният статут на съдиите по вписванията е уреден в глава XIII от Закона за съдебната власт.Съгласно разпоредбата на чл.281 от ЗСВ те се назначават от министъра на правосъдието след провеждане на конкурс.Трудовото правоотношение възниква със сключване на трудовия договор между съдията по вписванията и работодателя-министерство на правосъдието, представлявано от министъра и се прекратява от него. Касае за трудово правоотношение, със специфично съдържание, определено от специалния закон, а въпросите, по които няма специална уредба се регулират от Кодекса на труда, съгласно чл. 293 ЗСВ.Гореизложеното е формално основание за отхвърляне на предявения иск срещу Агенция по вписванията, която не се явява пасивно материалноправно легитимирана да отговаря по предявения иск.Единственото изключение е налице в хипотезата на чл. 49 от Правилника за вписванията - когато се констатира несъответствие между данните по книгите за вписване и издадените удостоверения и препис, взема се предвид това, което е вписано в книгите, но Агенция по вписванията отговаря за вредите, които произтичат от допуснатите неточности в тези удостоверения и преписи.Не е такъв процесния случай.

Както бе посочено по-горе вредите на ищцата се изразяват в паричната равностойност на притежаваната от нея ½ ид.ч. от ап.№21, ул.“****“№14, която е била възложена на трето лице с Постановление за възлагане от 01.12.2017г., но без взыскателя да има действително вземане.Постановлението за възлагане е акт с вещноправни последици, като на основание чл.496, ал.2 от ГПК от деня, в който влезе в законна сила купувачът придобива всички права, които длъжникът е имал върху имота към момента на вписването на възбраната.

Безспорно е, че за да бъде въведен купувачът на публична продажба в имота е необходимо не само постановлението да е влязло в законна сила, но и да бъде вписано и удостоверено, че са внесени всички такси за прехвърляне на имота и вписването, но това са последващи действия, които не обуславят настъпването на прехвърлителния му ефект.Това означава,че ако в действителност е вписано възлагателно постановление от съответния съдия по вписванията в нарушение на Правилника за вписванията, то това няма отношение към вредите, които ищцата претендира, че е претърпяла.Поради липсата на пряка причинна връзка между действията на съдия по вписвания при СлВп – гр.София и вредите, които се

претендират за настъпили следва, че искът следва да се отхвърли на формално основание.

Отделно от горното се установява, че определение от 02.11.2018г., с което е постановен отказ за вписване на процесното възлагателно постановление, е било отменено с определение от 18.12.2018г., постановено по ч.гр.д.№15458/2018г. на СГС, като е прието, че актът отговаря на всички законови изисквания за вписване/указанията на съда са задължителни и съдията по вписванията е длъжен да се съобрази с тях/Законосъобразността на вписването се потвърждава и от представените с молба от 23.02.2021г. доказателства, от които се установява, че по искане на ищцата е проведена процедура по заличаване на процесното вписване, но искането е било оставено без уважение с идентични аргументи с постановление на съдия по вписванията, което е било потвърдено по реда на инстанционния съдебен контрол.

Предявените искове са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

С исковата молба съдът е бил сезиран с искове за заплащане на имуществени вреди в размер на 220 000лв. и за неимуществени вреди от 20 000лв., като в хода на производството са депозирани две молби за увеличаване размера на претенциите. С определение от 17.02.2020г. съдът е допуснал второто увеличение на исковете, както следва : искът за заплащане на обезщетение за имуществени вреди е бил увеличен от 330 000лв. на 360 000лв. ; искът за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди е бил увеличен от 30 000лв. на 50 000лв., но с решението се е произнесъл по част от спорното право – отхвърлил е първия иск за сумата от 330 000лв., а втория за сумата от 30 000лв. Касае се за непълнота на решението, която е би могла да бъде отстранена в предвидените от процесуалния закон срокове. Това случая не е сторено, поради което висящността на делото относно неразрешената част от иска се прекратява, поради погасяване възможността да се постанови допълнително решение.

По отношение на частната жалба :

Частната жалба е в срок и е допустима. По същество е неоснователна. Първоинстанционният съд е присъдил максималният размер на юрисконсултското възнаграждение, което се дължи по Наредба за правната помощ, като е изходил не само от цената на предявените искове, но и изключително големия обем на извършени процесуални действия по делото и броя на проведените заседания.

Налице е съвпадане на крайните изводи на първоинстанционния и въззивния съд, поради което обжалваното решение като правилно следва да бъде потвърдено.

В полза на ответника Агенция по вписванията следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение от 100лв. Размерът на възнаграждението е съобразен с това, че пред въззивния съд е проведено само едно съдебно заседание и не са били извършвани допълнителни процесуални действия.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №265400/13.08.2021г., постановено по гр.д. №16714/2019г. на СГС.

ПОТВЪРЖДАВА определение №276878/30.12.2021г., постановено по гр.д. №16714/2019г. на СГС.

ОСЪЖДА А. Б. М., ЕГН*****, да заплати на Агенция по вписванията сумата от 100/сто/лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение за въззивната инстанция.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в месечен срок от връчването му на страните пред ВКС по реда на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____